

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Svr/1/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898686
Dátum vydania rozhodnutia:	22.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9015898686.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: W. S., S., proti odporcovi: Štátna komisia pre voľby a kontrolu financovania politických strán, so sídlom Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Drieňová 22, Bratislava, konajúc o návrhu navrhovateľa na vydanie rozhodnutia o zaregistrovaní kandidátnej listiny pre voľby do Národnej rady Slovenskej republiky, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Návrhom zo dňa 18.12.2015, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 21.12.2015 sa navrhovateľ domáhal zrušenia uznesenia odporcu č. 6/7/1 zo dňa 09.12.2015 a vydania rozhodnutia o zaregistrovaní kandidátnej listiny navrhovateľa ako kandidáta na poslanca Národnej rady Slovenskej republiky pre voľby do Národnej rady Slovenskej republiky, ktoré sa budú konať dňa 05.03.2016.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že listom zo dňa 27.10.2015 oznámil Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky svoju kandidatúru pre nadchádzajúce voľby poslancov do Národnej rady Slovenskej republiky ako fyzická osoba, slobodný a nezávislý kandidát, uchádzajúci sa o priazeň voličov mimo systému politických strán. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky požiadal, aby bolo k nemu pristupované ako k občianskemu a nezávislému kandidátovi a zároveň upozornil na rozpor volebného zákona s Ústavou Slovenskej republiky. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky uvedenú žiadosť listom zo dňa 06.11.2015 zamietlo. Ďalej uviedol, že dňa 04.12.2015 podal svoju kandidátnu listinu na tlačivách uvedených na internetovej stránke Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Snažil sa aj o osobné odovzdanie kandidátnej listiny do rúk odporcu, ale uviedol, že na jeho telefonický kontakt nikto nereagoval. Domnieva sa, že išlo o diskriminačný postup oproti ostatným kandidátom, s ktorými členovia odporcu podrobne prešli ich kandidačné listiny. Ďalej navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že odporca na zasadnutí dňa 09.12.2015 jeho kandidátnu listinu prerokoval a v uznesení zo dňa 09.12.2015 č. 6/7/1 uviedol, že sa oboznámil s jeho podaním (a podaniami ďalších troch fyzických osôb) a dospel k

záveru, že všetky tieto podania podali fyzické osoby, pričom podľa § 50 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 180/2014 Z.z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 180/2014 Z.z.“) nie sú fyzické osoby oprávnené na podanie kandidátnej listiny, a preto nejde o kandidátnu listinu.

Navrhovateľ bol toho názoru, že Ústava Slovenskej republiky a zákon č. 180/2014 Z.z. mu jednoznačne ako plnoprávnemu a slobodnému občanovi Slovenskej republiky priznávajú právo byť volený za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky, keďže splnil všetky predpoklady stanovené Ústavou Slovenskej republiky, zákonom č. 180/2014 Z.z. a nemá žiadne prekážky práva byť volený. Namietal, že v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, Listinou základných práv a slobôd, volebným zákonom mu odporca odňal právo byť volený vo voľbách poslancov do Národnej rady Slovenskej republiky v roku 2016 opierajúc sa o protiústavné ustanovenie § 50 ods. 1 zákona č. 180/2014 Z.z., že kandidovať môže iba politická strana. Uviedol, že nikoho nemožno nútiť k členstvu v politickej strane alebo k akejkoľvek spolupráci s ňou. Taktiež namietal, že odporca mal jeho kandidátnu listinu posúdiť samostatne a v tomto zmysle aj rozhodnúť a neopierať svoje rozhodnutie aj o obdobný postup u iných kandidátov - fyzických osôb. Taktiež namietal, že mu bolo predmetné uznesenie odporcu doručené poštou a nie podľa § 52 ods. 3 zákona č. 180/2014 Z.z., ako aj že uznesenie odporcu o odmietnutí registrácie kandidátnej listiny neobsahuje ani základné zákonom stanovené náležitosti rozhodnutia, predovšetkým poučenie o opravnom prostriedku. Navrhovateľ je toho názoru, že odporca mu v rozpore s medzinárodnými dohovormi o ochrane základných práv a slobôd a Ústavou Slovenskej republiky zabránil kandidovať vo voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky a porušil tak jeho základné práva a slobody človeka a občana.

Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzujúc podanie navrhovateľa podľa obsahu, dospel k záveru, že navrhovateľ podal návrh podľa § 250za ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) na vydanie rozhodnutia o zaregistrovaní kandidátnej listiny. Najvyšší súd Slovenskej republiky následne skúmal, či má právomoc vo veci konať (§ 103 O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250za O.s.p.), keďže existenciu procesných podmienok konania musí skúmať z úradnej povinnosti (ex officio), a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

Podľa § 250za ods. 1 písm. b/ O.s.p. ak Štátna komisia pre voľby a kontrolu financovania politických strán rozhodla o odmietnutí registrácie kandidátnej listiny, môže sa dotknutá kandidujúca politická strana, politické hnutie alebo koalícia politických strán a politických hnutí obrátiť na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na vydanie rozhodnutia o zaregistrovaní kandidátnej listiny.

Podľa § 250za ods. 3 O.s.p. účastníkmi konania sú politická strana, politické hnutie alebo koalícia politických strán a politických hnutí, ktorá podala návrh podľa odseku 1, a Štátna komisia pre voľby a kontrolu financovania politických strán.

Citované ustanovenie procesného predpisu taxatívne vymedzuje právomoc Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konať vo veciach registrácie kandidátnych listín. Túto právomoc najvyššieho súdu nie je možné rozšíriť. Taktiež uvedené ustanovenie upravuje aj okruh aktívne legitimovaných osôb na podanie návrhu podľa § 250za, a teda taký návrh môže podať len dotknutá kandidujúca politická strana, politické hnutie alebo koalícia politických strán a politických hnutí.

Na základe uvedeného treba predovšetkým konštatovať, že právomoc Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o podanom návrhu nie je daná, keďže návrh navrhovateľa sa netýka kandidátnej listiny v zmysle § 50 zákona č. 180/2014 Z.z., lebo kandidátnu listinu nepodala politická strana registrovaná podľa osobitného predpisu, ale fyzická osoba, ktorej toto právo zákon nepriznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti pripomína, že podľa čl. 30 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky podmienky výkonu volebného práva ustanoví zákon, ktorým je zákon č. 180/2014 Z.z., ktorý upravuje aj podmienky registrácie kandidátnych listín do volieb do Národnej rady Slovenskej republiky.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 244 ods. 5 veta druhá O.s.p. a konanie zastavil, lebo nedostatok právomoci súdu na konanie vo veci je takým nedostatkom podmienok konania, ktorý nemožno odstrániť.

Pre úplnosť treba tiež uviesť, že navrhovateľ ako fyzická osoba ani nie je procesne legitimovanou osobou na podanie návrhu podľa § 250za O.s.p., lebo taký návrh môže podať len politická strana, politické hnutie alebo koalícia politických strán a politických hnutí. Taktiež poukázanie odporcu na rovnaký postup v obdobných prípadoch predstavuje naplnenie princípu právnej istoty, keďže v skutkovo obdobných prípadoch nemajú vznikať neodôvodnené rozdiely.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníci konania nemajú právo na ich náhradu, lebo konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.